

تایبته به رۆژنامه ی "ژیانی نوی"

ستوونی "نۆژەن"

کۆده کانی خود

نایا من خۆم؟ ئەمه پرسیاریکی ساده و سهیره، به لام پێویسته هه میسه له خۆمانی بکهین، ئەگه ره مه به ستمان ناسینی خۆمان بێت له ناو که سانی تردا. خۆمان وهک که سی تایبته تی و جیاوازی له وانی دی.

نایا من خۆم؟ پرسیاریکی دهروونییه و له ژبانی ئاسایی کۆمه لگه یه کی نه ریتیدا نه بووه به باو مروفه کانی له خۆیانی بکهن. چونکه له کۆمه لگه یه کی له وشیهوه دا بیرکردنه وه له "خۆ" به "خۆپه رستی" ناو ده بری و، بیرکردنه وه له کۆ باوه و ستایش ده کریت. به لام نایا بیرکردنه وه له خۆ خۆپه رستییه یان گه پانه به دوا جیهوه ری خۆدا له پیناوی خۆناسیدا؟ نایا له خۆرامان له پیناوی هه ستردن به نرخ و بایه خی خۆ، هه ستردن به پێویستی خۆ بو له وانی تر و بو کۆمه ل نه نگه ؟

"من" ته نها نه و کاته ده توانم "خۆم" بم که دوا گه رانیکی ورد و پامانیکی قوول له خۆم هه ستم به بوون و بایه خی خۆم کردی، له دوا گه ران و پامان له ویدی و دۆزینه وهی جیاوازی نیوان من و نه و، تایبته تمه ندیه کانی خۆم دۆزیبته وه. که واته من پێویستم به و بیرکردنه وه یه هه یه له خۆم تا دنیایا بم من "تاک" یکم و وهک تاک ده توانم په یوه ندیم هه بێت به تاکه کانی تره وه و کاریگه ریم هه بێت له سه ر کۆمه لگه کی خۆم.

له خۆرامان، خۆناسین، هه سته خۆکردن و خۆسه لماندن نه تیرمۆلۆژیای دهروونناسیدا جیی بایه خن و له دهوری "خود" دا کۆده بنه وه. مروفه که له خۆی رانه مینی خۆی ناسی و ناتوانی هه ست به خۆی بکات، پێچه وانه که شی ده بیته له خۆرامان له پیناوی خۆناسیندا که له نه نجامیدا مروفه هه ست به بوون و بایه خی بوونی خۆی ده کات و نه و هه سته شه ده بیته پالنه ری سه ره کی بو خۆسه لماندن. مروفه که هه یه که سیکه، به لام که خۆی سه لماند نیدی ده بیته به که سیکه تایبته تی یان که سایه تیبه ک. نا نه مه یه "ناسنامه" که مروفه ده بیته بپیه روا هه ول بو به ده سته پینانی بدات. بوون به که سیکه تایبته تی، به که سایه تیبه ک، نه ک هه ر که سیکه.

نۆرمه کانی کۆمه لگه کی نه ریتی که سه رچاوه که ی سیسته می باوکسالارییه، گه وره ترین ناسته نگ له رینگه کی "خۆبوون" ی مروفه داده نیته. له و جوړه ستیلی ژبانه دا که کۆمه لگه یه کی کۆلیکتیف دایده ریژی ده کری به ناسانی وه لای نه و پرسیاره دهروونییه بدریته وه و بگوتریت: نه خیر من خۆم نیم، من هه ر که سیکم که له جیاتی من بیر ده کریته وه، له جیاتی من بریار ده دریت، له جیاتی من چاکه و خراپه م لیکه دریته وه و هتد. من هه ر که سیکم وهک که سانی تر به بی جیاوازی و به بی تایبته تمه ندی، من خۆم له ناو گشتدا ده بینم و به بی بوونی نه و گشته من هه ست به ونبوون ده که م. نا نه مه یه "بیناسنامه یی" که مروفه ده بیته بپیه روا هه ول بو له ده ستردان و خۆ لێ رزگارکردنی بدات.

له ناو کۆمه لگه کی خێلدا بو نمونه جیهوه ری هه موو پیاوان له یه ک ده چی، جیهوه ری هه موو ژنان له یه ک ده چی، ته نها شیهوه ی مروفه کان جیاوازه، ناوه رۆکی هه موو یه ک چه شنه و نه و چه شنه ش یه ک عه قل که سه ره ری خێله، وینه ی کیشاوه.

له ناو ریکخراویان حیزبیکه نه ریتیدا، هه موو نه نداهه کان به ژن و پیاوه وه له شیوه دا جیاواز و له ناوه رۆکدا له یه کچووینکی ترسناک هه یه، به شیوه یه ک ترسناک که هه ره شه ی مه رگ له سه ر "خود" ی که سایه تی نه نداهه دروست ده کات، که ئیدی نه نداهه خۆی "خۆ" ی نییه، تایبه تمه ندی نییه و شینکی جیاوازی نییه که بو پیناسه کردنی خۆی سوودی ئی ببینیت و بیكات به جه وه هری ناسنامه ی، بویه به ناسنامه ی گشتی ریکخراوه که یه وه ده نازی و ده یکاته سه رچاوه یه کی دردوونگ بو بوژانه وه ی خۆی.

له کچیکه سه ر به خیزانیکه کوئپاریزم پرسی ئایا ده توانی وه لایمی چه ند پرسیاریکم بداته وه که بو ئیکۆئینه وه یه ک سوودی ئی ببینم، له وه لایمی گووتی با له باوکم پیرسم بزانه قایل ده بیت؟ چه ندان جاریش بوویداوه و نه م پرسیاره م ئاراسته ی نه نداهه چه ندان حیزبی نه ریتی کردوه و هه مان وه لایم دراوه ته وه، با بزانه حیزبه که م چی ده ئیت. له راستیدا من ده مویت له گه ئ "خود" ی نه و کچه و، "خود" ی نه و نه نداهه به دویم، به لام به وه وه لایمانه دنیا یان کردمه وه که نه وان "خویان" نین.

که "تۆ" "خۆت" بیت ده توانی نازاد بیت و، نازادی بریار بده ی، به پیتچه وانه شه وه هه میشه ده بیت بگه ریتته وه بو سه ره وه ی خۆت له هه ره مێکدا که "خود" ی تۆ وه ک زۆریه له پایینیدا پیتیل ده کریت.

ئیره دا مه به ست نه وه نییه که مرۆ نه بیته نه نداهه هیج حیزب و ریکخراونک له پیناوی نه وه دا که خوودی خۆی له ده ست نه دات، به ئکه پینوسته حیزب و ریکخراوی وا دروست بیت که بکریت و بگونجیت مرۆف هاوکات نه نداهه بیت و تایبه تمه ندی خۆی هه بیت، نه نداهه بیت و نازادیش بیت رای جیاواز و تایبه تی خۆی ده بریت، نه نداهه بیت و له نه نداهه کانی تر نه چیت، نه نداهه بیت و ره خنه گری سه رۆکی ریکخراوه که شی بیت. له ریکخراوی کراوه و مؤدیرندا ده کری نه نداهه کان یارمه تی بدرین بو پیتگه یشتن و تیگه یشتن له خۆ، بو ناسین و ناساندنی خۆ، بو خۆسه لماندن وه ک که سیکه تایبه تی. له ریکخراوی داخراو و کوئباودا نه نداهه ته نها به شوناسنامه ی حیزبه که ی ده ناسری و له چوارچیوه ی حیزبه که ی بواری خۆسه لماندن ده دریت، که نه وه خۆسه لماندنیکه دردوونگانه یه و ته نها به نه مانی له ناو چوارچیوه ی نه و حیزبه یان نه و ریکخراوه دا پایه ی ده روخی و شووناسنامه که ی ون ده کات.

"من پیتشه رگه ی کاک فلان یان کاک فیسارم"، نه مه رۆژنیه نه ییستین و تازه ترین نمونه شی له م رۆژانه دا له به رنامه یه کی دیدار دا له کوردسات به ریزیک که به پرسیکی بالایه و جیگری فه رمانده ی هیزه، هه قبه یقینی له گه ئدا ده کرا، له ته له فۆنیکه کراوه دا هاوالاتیه که چه نده ها جار دووباره ی ده کرده وه "ئیمه هه موومان پیتشه رگه ی کاک - فلان - ین". نه مه له کاتیکدا که کوردستان نیستا له شکر و سووپای هه یه و ستاتوی ده وته تی هه یه و حکومه ت و په ره مانی هه یه.

له م نمونه یه دا مه به ست ره خنه گرتن نییه له و به رپرسه، یان نه و به رنامه یه، چونکه خودی نه و به رنامه به رنامه یه کی سه رکه وتوو و پیتشه شکاره که شی کاک نازاد سدیق گه ئی لیها توو و، ریک له کاتی نه و قسانه شدا که هاوالاتیه که به ته له فۆن ده یکرد له جوته ی ده ست و سیمای کاک نازاد دا نه وه ده خویتدرایه وه که بلیت (نه م قسانه که ی باوی ماوه، ده فه رموو پرسیاره که ت بکه).

ئیره دا مه به ست له و نمونه یه یه که نه نداهه ریکخراویک هه ندی جار نه ک به شووناسی ریکخراوه که ی به ئکه به شووناسی فه رمانده که ی خۆی ده ناسینی و له وی دا خۆی ده توینیتته وه. نیستا نه گه ر پرسیاره که ی سه ره تا له و پیتشه رگه یه بکه ین: ئایا تۆ خۆتی؟ ره نگه ته نانه ت گرفتی وه لایمانه وه ی نه م پرسیاره شی بو دروست

ببیت، چونکه که سبکی له وی دیدا تاووه هه رگیز پرسیاریکی له وجۆرهی به خایاندا نایه ت له خوی بکات، یان چاوه رپی نه وه نییه پرسیاریکی له وجۆرهی لی بکریت.

بۆ نه وهی تو خۆت ببیت، پیویسته کۆده کانی خودی خۆت به دهستی خۆته وه ببیت. نه گهر نه و کۆدانه ت به گروپه که ت، به عه شیره ته که ت، به خیله که ت، به حیزبه که ت یان ته نانه ت به که سبکی تره ت به خشی، خۆت بی خود ده مینیتته وه، واته بی ناسنامه .

کلیلی خود نه گهر به خۆم بوو که واته من خۆم، مروفتیکی جیاواز، تایبه تی و پر بایه خ. نه ویدیش مروفتیکی جیاواز، تایبه تی و پر بایه خه و به من و نه و و نه وانی تره وه که خاوه نی ناسنامه یه ن ده توانین گرووی پر بایه خ و خاوه ن ناسنامه ، ریکخراو و حیزبی کراوه و مؤدیرن، کۆمه لگه یه کی بایه خدار و به رجه سته که خاوه نی ستاوه یه کی بنده ببیت، پیک بهینین.

2004/04/24

سوید / ستۆکهۆلم

